

In de doop komen de dingen samen

Preek over Romeinen 6:4

Te lezen: Romeinen 6:1-14
Doopdienst zr. Beijering
Den Haag, 31 oktober 1976

De doop is een heel praktische, een heel constante, een volledig levensechte gebeurtenis. In deze dienst zullen mensen zijn die nog nooit eerder een doopsbediening hebben meegemaakt. U zei vanmorgen tegen uw vrouw: Laten we vandaag eens een kijkje gaan nemen in de baptisten gemeente. Of u bent persoonlijk door de dopelinge, mw. Beijering, uitgenodigd. U wilde haar niet teleurstellen. Daarvoor houdt u als familielid te veel van haar. Daarvoor is zij een te goede kennis van u. Maar eerlijk gezegd vindt u dat dopen toch een beetje een vreemde, een geheimzinnige zaak. In de kerk een doopvont met bijna tweeduizend liter water. Een dopelinge die daarin straks kopje-onder gaat. Ik zeg maar wat u heel goed zou kunnen denken! Neemt u van mij aan, dat de doop geen vreemde geheimzinnige zaak is. Dat het in de doop niet gaat om een curieuze liefhebberij van mensen met een bepaalde godsdienstige inslag. De doop is een levensechte gebeurtenis. In de doop gaat het om het leven zelf! In de tekst van deze preek geeft de apostel Paulus het doel van de doop aan: 'opdat wij in nieuwheid des levens zouden wandelen'. Daarom gaat het in de doop! Om het leiden van een nieuw leven. Zo concreet, zo praktisch, zo levensecht is de doop!

Zr. Beijering, u laat zich dopen, omdat u met de hand op uw hart kunt verklaren dat u aan een nieuw leven bent begonnen. U treedt vanmorgen niet toe tot een bepaalde groep mensen met heel bepaalde ideeën. U bent ook niet godsdienstig geworden; zoals dat in de volksmond wel heet: 'godsdienstig worden...'. Wanneer ik die uitdrukking hoor, zie ik iemand met een heel ernstig gezicht overal zwaar aantillen. 'Godsdienstig worden...'. Dat heeft iets van een speciaal sfeertje, van een geheime 'tale Kanaäns' waar niet-ingewijden niets van begrijpen of van mediteren bij kaarslicht, ver van de dagelijkse werkelijkheid. Zr. Beijering is niet 'godsdienstig geworden'. Ze is een nieuw leven begonnen. En daarom laat ze zich dopen! Zij heeft een rust en een blijdschap die ze een paar jaar geleden nog niet had. Ik spreek nu niet van een speciaal gevoel. Maar van rust en blijdschap in heel concrete levensomstandigheden. Toen u ernstig ziek was, kon u zeggen: 'Ik geef mezelf over in de handen van God. Hij zal voor me zorgen. Ik hoef me niet nerveus te maken'. Dat is geen sentimentaliteit. Dat is geen speciaal sfeertje of een speciale opvatting. Dat is het leven zelf! Rust kennen als het in je leven knijpt, een onverwoestbare blijdschap in je

hart hebben als het moeilijk is: Dat is iets van het nieuwe leven waarom het in de doop gaat.

De moed en de kracht hebben om dingen anders te doen. Kunnen vergeven. Tegen iemand kunnen zeggen dat hij verkeerd handelt en tegelijkertijd van hem houden. Dat zijn geen ideeën. Dat zijn geen sfeertjes. Dat is leven zelf. Dat is het nieuwe leven. Velen uit de familiekring en uit de kennissenkring van mw. Beijering zullen zich de laatste maanden over haar verbaasd hebben. Wat er met haar aan de hand is? Ze zal daar zelf wel met u over gesproken hebben. Maar ik wil het tegen u zeggen: zij is een nieuw leven begonnen.

Ik moet nu snel een paar puntjes op de i zetten. Een nieuw leven beginnen.... Dat is nogal wat! Het klinkt een beetje aanmatigend. Het zou zelfs hoogmoedig zijn wanneer een christen zou zeggen: 'Toen en toen ben ik een nieuw leven begonnen'. U zou bij uzelf denken: 'Wat denkt hij wel van zichzelf!' En terecht! Een mens begint niet aan het nieuwe leven. Met de beste wil van de wereld, en met de grootste zelfdiscipline, lukt het niet om een rustig en een blij mens te zijn. Lukt het niet om te breken met die gewoonte waaraan u verslaafd bent. Lukt u het niet om ineens te vergeven.

Paulus schrijft dan ook niet, dat een dopeling een nieuw leven begint. Maar dat hij 'in nieuwheid des levens wandelt'. 'In nieuwheid des levens wandelen...'. Dat roept niet het beeld op van een wandelaar die zich verbeterd een weg door de jungle kapt. Bij die woorden moet ik veeleer denken aan iemand die op zondagmiddag een ontspannen wandeling maakt over de geveegde paden in de 'Bosjes van Poot'.

Hij kan eigenwijs zijn en zich buiten de paden begeven. Hij kan geërgerd raken als hij merkt dat het pad hem verder voert dan hij gedacht had, zodat hij niet op tijd thuiskomt voor 'Studio Sport'. Hij kan moe worden. Maar het pad is goed begaanbaar!

Het nieuwe leven is een pad door Jezus Christus op deze aardbol aangelegd. Jezus zelf is dat pad als eerste gegaan. Hij heeft de weg gebaan door het oerwoud van het leven. Hij heeft de rust gekend van de overgave aan God, tot in zijn kruisdood. Hij heeft de blijdschap van de omgang met God gehad, óók in de moeilijkste uren in zijn leven. In de jungle van haat en eigenbeklag op aarde heeft hij de weg van vergeving gekapt. Stervend bad hij voor zijn moordenaars. Jezus heeft de weg van het nieuwe leven gebaan. Hij heeft de grond met zijn eigen voeten aangestampt. Het enige wat van u en mij gevraagd wordt is, dat wij erop wandelen. Zr. Beijering is nooit in eigen kracht een nieuw leven begonnen. Zij wandelt in de nieuwheid des levens.

Er moet nog een puntje op de i gezet worden. In navolging van Paulus vergelijken we het nieuwe leven met een weg die Christus gebaan heeft. Maar dit beeld heeft toch zijn tekortkomingen. Welk beeld zou trouwens geen tekortkomingen hebben? Woorden en beelden schieten voortdurend tekort wanneer ze uitdrukking moeten geven aan Gods liefde en genade. Wanneer het ene woord tekort schiet, is er gelukkig weer een ander woord, dat een ander aspect van Gods omgang met mensen kan

uitdrukken. Het nieuwe leven is méér dan een gebaande weg. Een gebaande weg: Die uitdrukking is te passief om precies uit te drukken wat 'nieuwheid des levens' is. Een gebaande weg: Die ligt er maar te liggen. Het zijn de wandelaars die er het leven op moeten brengen. Wanneer we Romeinen 6:4 zorgvuldig lezen, blijkt het 'nieuwe leven' nog beter te vergelijken zijn met een persoonsrelatie dan met een weg die bewandeld kan worden. Paulus schrijft: 'Wij zijn dan met Jezus Christus begraven door de doop in de dood ...'. 'Met Christus'. Dat is het sleutelwoord.

Dat is ook het sleutelwoord voor hetgeen volgt. Oók wanneer Paulus schrijft over het wandelen in 'nieuwheid des levens' is het sleutelwoord 'met Christus'. U hoeft niet op eigen houtje de weg te gaan die Jezus eens ging, Jezus Christus wandelt die weg met u. In een andere brief schrijft Paulus óók over andere dingen. In Galaten 2:20 lezen we: 'Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij!' Dat is nu precies het nieuwe leven: niet meer mijn ik leeft, maar Christus leeft in mij'. 'Nieuwheid des levens' is: Het leven dat Christus in u en in mij wil leven.

In de doop gaat het om een heerlijk ontspannen leven. Sommige mensen die zeker wel geloven, deinzen terug voor de doop. Ze hebben het gevoel dat er daarna geweldig veel van hen gevraagd zal worden. De doop is voor hen zoiets als adeldom die verplicht. Ze betwijfelen of ze de doop wel waar kunnen maken, zoals dat dan heet. Ik waardeer de eerlijkheid. U durft er nog voor uit te komen dat u twijfelt aan uw eigen kunnen! Het is goed, dat u niet lichtvaardig over de doop denkt.

Alleen in één opzicht vergist u zich: In de doop gaat het niet om een leven van christelijke krachttoeren. Het nieuwe leven is het leven dat Christus zelf in u wil leven. Christus doet zelfs méér dan dit leven aan u schenken. Hij wil het in u léven! U twijfelt aan uw mogelijkheden om naar de wil van God te leven. U bent bang dat u op de lange duur toch niet genoeg liefde voor broeders en zusters en voor het gemeentelijk werk zult hebben.

In de doop gaat het om uw leven dat Christus zelf in u wil leven. Wanneer u aan Christus' oproep gehoor geeft om u te laten dopen, wanneer u uzelf overgeeft aan Christus met al uw twijfels over uzelf en met al uw gedachten over de gemeente, zult u verbaasd staan over uzelf. De kracht en de volharding en de liefde waaraan u altijd getwijfeld hebt, zijn er ineens. Christus leeft zijn kracht en zijn volharding en zijn liefde in u! Wanneer u hierover méér wilt weten, moet u na de dienst maar eens praten met zr. Beijering. Toen we over de doop spraken zei ze onder andere: 'Ik weet niet wat God volgend jaar van mij vraagt. Maar daarover zit ik niet te piekeren. Ik weet dat hij nu van mij vraagt om mij te laten dopen. Dat is genoeg'.

Dat is het ontspannen leven waarover het in de doop gaat. Christus zelf wil de doop iedere dag in u leven wáár maken. Het nieuwe leven is het leven dat Christus zelf in u wil leven.

Toen wij over de doop spraken, vroeg zr. Beijering: 'Wat gebeurt er eigenlijk in de doop? Ik weet me al een tijdje een kind van God. Ik leef al een tijdje het nieuwe leven!'

Wat gebeurt er nu in de doop? In het ene moment van de doop komen jaren en eeuwen samen: tweeduizend jaar geleden stierf Jezus voor uw zonden. Hij stierf uw dood. En werd hij uit de doden opgewekt, opdat U eeuwig zou leven. Er is een tijd in uw leven gekomen dat u Christus' liefde voor u ging beantwoorden. Toen begon Christus het nieuwe leven in u te leven. Al die gebeurtenissen komen samen in het moment van de doop. Zoals in uw trouwdag vaak gebeurtenissen uit vele jaren samen komen en opnieuw beleefd worden: De eerste klik. De eerste kus. De verkeringstijd. Het kopen van de verlovingsringen. Al die gebeurtenissen komen samen en worden opnieuw beleefd op de trouwdag.

In de doop komen ze samen:

De liefde waarmee Christus tweeduizend jaar geleden voor u stierf.

De kracht waarmee hij opstaat uit de dood opdat ook u zou kunnen opstaan tot een nieuw leven.

Het gebed waarmee u uw leven met Christus opende.

Al deze gebeurtenissen komen samen in het ene moment van de doop. De doop is dan ook veel méér dan een symbool. U beleeft het. Wij zien het. U en wij vieren het samen.

Amen.